

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

CXXXIX. Breve Beatificationis Petri de Arbues Canonici Metropolitanæ
Ecclesiæ Cæsaraugustanæ, primi Inquisitoris in Regno Aragoniæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

tionem, juramenta, obligationes, & alia cautela superius dicta, & per Sedem Apostolicam approbata, vel approbanda nullatenus emanassent, vel emanaverint, imò illis omnibus quoad solutionem Decimarum prædictarum plenariè, expressè, & specificè ad favorem fructuum prædictorum, seu Titularium, & Beneficiatorum, ac Administratorum prædictorum derogatum fuisse, ac iterum Nos tenore præsentis Motus proprii expressè, & plenariè ad exonerationem titularium, & beneficiatorum, ac mensurarum aliorumque locorum prædictorum contra Pensionarios derogamus, & dicto durante Decennio eosdem Pensionarios teneri, ac per eos ad quos spectat, & pro tempore spectabit juxta prædicta impositionis, & hujus nostræ declarationis formam, & tenorem cogi, & compelli posse, seu debere.

§. 5. Et pro potiori cautela quascumque sententias in causis prædictis contra ipsos Pensionarios, seu eorum aliquem super præmissis Decimis hætenus latas, promulgatas, & publicatas, ac etiam executioni demandatas, uti nullas, & invalidas revocamus, cassamus, annullamus, & viribus evacuamus cum omnibus indè secutis, ipsisque Pensionariis perpetuum silentium super præmissis imponimus, & impositum esse declaramus, & hanc mentis nostræ declarationem cum omnibus, & singulis per Nos præsentis Motu proprio ordinatis locum habere, & omninò servari volumus, tam in Pensionibus hætenus impositis, quam imposterum imponendis quibuscumque pactis, conventionibus, clausulis, & cautelis, ac etiam eidem præsentis nostræ declarationi, renunciationi etiam juramento facti non obstant. quæ omnia eo ipso irrita, & invalida, ac nullius roboris, & effectus fore, & esse censentur, & ita declaramus. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, ac causarum Palatii Apostolici Auditores &c. sublata &c. judicari, & definiti debere, irritumque &c. decernimus.

§. 6. Non obstant. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula, de jure quæsitò non tollendo, ac Ecclesiarum in quibusvis beneficiis hujusmodi existunt, seu à quibus mensura ipsæ dependent etiam juramento &c. roboratis &c. privilegiis &c. Quibus omnibus &c. eorum tenores &c. latissimè hac vice dumtaxat specialiter, & expressè Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio F.

Et quod literarum prædictarum tenores etiam veriores, ac Dat. ac singulorum Pensionariorum prædictorum dignitates, qualitates, & præeminentias etiam speciali nota dignas, & alios de necessitate exprimendas præsentibus pro individualiter expressis habentes, seu in toto, vel in parte exprimi possint in literis. Et de declaratione, denunciatione, avocatione, extinctione, silentii, impositione singulis derogationibus, & decretis, ut supra in literis latissimè exten. Et quod præmissorum omnium, & singulorum etiam denominationum, qualitatum aliorumque necessariorum major, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis si videbitur etiam per viam de Curia expedire. Et cum decreto quod interim etiam antè earumdem literarum expeditionem sola nostræ præsentis Motus proprii Signatura sufficiat, & ubique plenam fidem faciat in iudicio, & extrà regula quacumque contraria non obstant. Et firmis remanentibus cæteris omnibus, & singulis per Nos in dictis literis impositionis Decimarum dispositis, & ordinatis.

Fiat F.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Kal. Aprilis anno nono.

Breve Beatificationis Petri de Arbues Canonici Metropolitanæ Ecclesiæ Cæsaraugustanæ, primi Inquisitoris in Regno Aragoniæ.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Fortissimos Christi athletas, qui venerunt de tribulatione magna, & laverunt stolas suas, & dealbaverunt eas in sanguine Agni, quorum pretiosa in conspectu Domini morte religio defensa, cumulata fides, Ecclesia roborata est, sicuti post agonem victores corona justitiæ donat in cælis justus Judex, ita devota convenit fidelium veneratione in terris honorari, ut qui sunt ante thronum Dei, & serviunt ei die, ac nocte in templo ejus, infirmitatem nostram sua intercessione juvare dignentur.

§. 1. Quam in rem pro pastoralis nostro munere, quo Ecclesiæ Catholice regimini divina dispositione præsidemus, propensius studiis incumbentes, flagrantia id ipsum Catholicorum Regum, & aliorum Christi fidelium vota libenter exaudimus, prout omnibus maturæ discussionis trutina perpensis ad gloriam Omnipotentis Dei, ad Christianæ Religionis, Fideique Catholice robur, & incrementum, Sanctæque Matris Ecclesiæ exaltationem cognoscimus in Domino salubriter expedire.

§. 2. Cum itaque ad preces Charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, ac dilectorum filiorum Generalis Inquisitoris, & Ministrorum omnium Sanctæ Inquisitionis Hispaniarum, ac Deputatorum præsertim in Regno Aragonum adversus hæreticam pravitatem, necnon Capituli Metropolitanæ Ecclesiæ, Cleri, Juratorum, & Populi Civitatis Cæsaraugustanæ processus ritè, ac rectè confecti fuerint super Sanctitate Vitæ, Virtutibus, Martyrio, causa martyrii, prodigio quoque effervescentiæ, & multiplicationis sanguinis, aliisque miraculis à Deo patris intercessione Servi Dei Petri de Arbues alias Magistri Epilæ nuncupati, dum vixit, Canonici prædictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Cæsaraugustanæ, & primi Inquisitoris in dicto Regno Aragoniæ auctoritate Apostolica deputati, qui dum munus Inquisitoris hujusmodi fideliter, & summo cum Fidei Catholice zelo exercebat, à nefariis quibusdam Sicariis Judaica perfidia infectis, in odium ejusdem Catholice Fidei immaniter trucidatus martyrii palmam accepisse asserebatur: iidemque processus in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium sacris Ritibus præpositorum accuratissimè discussi fuerint, factaque tandem eorum omnium, quæ in causa gesta sunt, coram Nobis plena, & distincta relatione, præfata Cardinalium Congregatio, Nobis annuentibus censuerit, quandocumque tutò deveniri posse ad solemnem Canonizationem ejusdem Servi Dei Petri Arbuesii juxta Ritu S. R. E. & Sacrorum Canonum dispositionem, attento quod agitur de Martyre cum prodigio, & miraculis maturè discussis, & formiter approbatis.

§. 3. Hinc est quod Nos piis memoratorum Philippi Regis, Inquisitorum, Capituli, Cleri, Juratorum, & Populi supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de præfatorum Cardinalium consilio, & unanimi assensu indulgemus, ut memoratus Dei Servus Petrus Arbuesius in posterum Beati nomine nuncupetur, ejusque corpus, & reliquie venerationi Fidelium (non tamen in processibus circumferenda) exponantur. Imagines quoque radiis seu splendoribus exornentur, atque de eo sub Ritu duplici recitetur

CXXXIX.

Edita A. D. 1664.

Exordium.

Supplicatio Regis & Inquisitorum Hispaniarum.

Beati nomine nuncupandus.

Contrariis derogat.

officium, & missa celebretur de Martyre non Pontifice singulis annis juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani die 17. Septembris, quia spiritum Creatori reddidit. Hæc verò in locis dumtaxat infrascriptis, nempe in Cathedrali Ecclesia Cæsaraugustana, ubi Canonicus Martyrii palmam consecutus est, ejusque Corpus requiescit, in Ecclesiis Generalis Inquisitionis Hispaniarum, ac Sancti Martini Inquisitionis Regni Aragoniæ, ubi primus Inquisitionis munus obivit, & à qua ex Apostolica auctoritate munus idem accepit: nec non in Matrice Ecclesia oppidi de Epila, ubi natus est, & quantum ad Missas attinet, etiam à Sacerdotibus confluentibus.

§. 4. Præterea præfenti tamen dumtaxat anno à datis hæc literis inchoando, in supradictis Ecclesiis solemnia Beatificationis ejusdem cum officio, & missa sub Ritu duplici majori die ab Ordinario constituta, & intra sex menses promulganda celebrandi facimus facultatem. Romæ verò in Ecclesia Sanctæ Mariæ Montis Serrati, Nationis Regni Aragonum intra bimestre, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum eadem solemnia celebrata fuerint, pariter celebrari permittimus.

Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Decretis super non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ, vel offensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 17. Aprilis 1663. Pontific. Nostri Anno nono.

C X L.

Decernit, & declarat, quòd Fratres universi, & singuli Ordinis Prædicatorum, ubique terrarum, priusquam ad Sacros Ordines ascendant, ætatem ad hujusmodi Ordines suscipiendos explevisse debeant, juxta Concilii Tridentini Decreta.

Edita An. D.
1663.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Credite Nobis ex alto dispensationis ratio postulat, ut paternam Christi fidelium, qui è fluctibus sæculi in religiose vitæ portum confugerunt curam gerentes, illa quæ feliciorum directioni, & regulari disciplinæ officere noscuntur, de medio tollere studeamus, sicut in Domino conspiciamus salubriter expedire.

Motiva hujus Const.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Magister Generalis Ordinis Prædicatorum, quod in plerisque d. Ord. Provinciis Indiarum non sine notabili regularis disciplinæ studio, & communis quietis, pacisque detrimento Fratres ejusdem Ordinis passim ante legitimam ætatem à Concilio Tridentino præscriptam mittuntur, & admittuntur ad majores Ordines suscipiendos, eo quod præterant adesse illic privilegium speciale desuper Ordini prædicto, aut alteri Religioni, cum qua Ordo ipse in privilegiis communicat à Sede Apostolica indultum, circa prima dictarum Provinciarum, & Conversionum initia, sive quod ibidem Episcopi, & Archiepiscopi ex novissima quadam concessione Apostolica ob penuriam operariorum habeant, aut habere putentur amplam ea in re facultatem.

Ac insuper in eisdem Provinciis passim irrepit abusus intolerabilis, quo Fratres Conversi, seu

Laici arte, ac solertia Clericalem Religionis habitum, Sacrosque Ordines absque legitima Superiorum d. Ordinis permissione suscipere non verentur, dum videlicet de una in aliam Provinciam commeantes sese mox Clericos professos fingunt, ac falsitatis dimissorialibus literis se offerunt Episcopis initiandos, tametsi in prædicto Ordine Prædicatorum omnis Conversorum transitus ad habitum Clericalem sit legibus quam severissimis interdictus.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Magister Generalis agnoscat, ac deprehendat fore plurimum è re divini obsequii, cultusque ac decentiæ, necnon claustralis observantiæ, & arctioris educationis, si validum adversus hujusmodi præmaturas ordinationes remedium admoveatur, & proinde qualicumque hujusmodi privilegio, si quod in illis partibus, vel prædicto ejus Ordini immediate concessum, vel per communicationem ab alio quocumque Ordine participatum habetur, in manibus nostris renunciet, cupiatque opportunè à Nobis in præmissis provideri, & ut infra indulgeri.

§. 3. Nos ipsum Magistrum Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequenter harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, dictamque privilegii renunciationem ab eodem Magistro Generali factam, ut præfertur harum serie admittentes, & acceptantes, quod de cætero non minus in supradictis Provinciis Indiarum, quam in Europa, prædicti Ordinis Prædicatorum regulares universi, ac singuli, priusquam ad Sacros Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus Ordines ascendant ætatem, ad tales ordines suscipiendos per Decreta Concilii Tridentini prædicti respectivè requisitam, omninò explevisse debeant, nisi cum aliquibus nominatis, & in casu singulari per literas Apostolicas in simili forma Brevis toties quoties impetrandas, & ordinationi exhibendas super hujusmodi ætatis defectu canonicè dispensatum fuerit, quemadmodum fit in Europa, quodque facultates, si quæ jam datæ sint, sive in posterum dentur illarum Regionum Episcopis, & Archiepiscopis conferendi majores ordines hujusmodi antè legitimam ætatem, ad Fratres dicti Ordinis Prædicatorum nequaquam extendi censeantur, neque his ibi, aut ullibi suffragari possit ad ulium præmaturæ ordinationis effectum, quæcumque communicatio privilegiorum cuiuscumque Religionis concessorum, aut concedendorum auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & declaramus.

§. 4. Præterea quibusvis supradictarum Provinciarum in Indiis consentientium Ordinis prædicti Fratribus Laicis, seu Conversis, nè sine legitima Superiorum ejusdem Ordinis permissione è statu Conversorum ad statum, & habitum Fratrum Clericorum dicti Ordinis transire, aut etiam ultra ad sacros ordines sese intrudere audeant, vel præsumant quovis modo sub excommunicationis latæ sententiæ pena per Contravenientes eo ipso absque alia declaratione incurrenda, auctoritate, & tenore præsentium prohibemus, & interdicimus.

§. 5. Decernentes easdem præfentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter observari; Sique in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, & causarum

Confirmat
prout in rub.Quod laici
non promo-
veantur ad
Ordines.Decretum
irritans.

Palatii